

Posudek bakalářské práce

Název práce: Dítě s dětskou mozkovou obrnou a jeho vliv na rodinu.

Autor práce: Eliška Pelikovská.

Předmětem tohoto oponentského posudku je bakalářská práce s názvem *Dítě s dětskou mozkovou obrnou a jeho vliv na rodinu*, jejíž autorkou je studentka 3. ročníku oboru Sociální a charitativní práce Eliška Pelikovská.

Při posuzování formální stránky je třeba na úvod konstatovat, že práce působí na první pohled velmi dobrým dojmem, je zpracována čistě a obsahuje všechny povinné součásti. Dělení a číslování jednotlivých kapitol je provedeno přehledně, a to zejména v obsahu. V textu by jistě prospělo, kdyby autorka dodržela běžný úzus a kapitoly začínala vždy na nové straně. Práci také zatěžuje poměrně velké množství chyb, jako například časté neodsazování prvního řádku v odstavci, špatně užívané mezery mezi znaky, číslování poznámek pod čarou na každé straně zvlášť, navazování textu na nadpisy apod.

Práce je členěna na teoretickou a praktickou část, celkem obsahuje 8 kapitol. Jejich členění by bylo logické a smysluplné za předpokladu, že by byl vyvážen také jejich obsah. To se však v tomto případě říci nedá. Celkový rozsah textu činí 35 stran.

Seznam literatury obsahuje sice dostatečný počet titulů, ale k jeho formě lze mít řadu výhrad. Pomineme-li překlep v nadpisu, jde zejména o číslování jednotlivých publikací, nerozdělené tištěné a elektronické zdroje, zkomolené jméno jednoho z autorů (Pfeiffer) či název nakladatelství (Triton), některé chyby v zápisu literatury, chybějící jméno autorky elektronického zdroje atd.

Součástí jsou také tři přílohy, které sice s tématem vzdáleně souvisí, ale zároveň jej nijak více neosvětlují a jejich zařazení tak práci kvalitativně neposunuje.

Z jazykového hlediska se jedná o práci poměrně zdařilou. Pravopisné chyby lze nalézt pouze u interpunkce, v tomto případě ale v o to větším množství. Pokud jde o stylistickou úroveň práce, ta je až na výjimky dobrá. V této chvíli je ale bohužel nutné zdůraznit, že toto hodnocení nepřísluší ani tak studentce, jako spíše autorům použitých odborných publikací, kteří jsou zde zhusta doslovně (či téměř doslovně) citováni, a to bez toho, že by tyto pasáže byly označeny uvozovkami nebo kurzívou. Teoretická část je tak fakticky kompilátem cizích textů, a to navíc často textů znehodnocených nesmysly vzniklými při opisování či ve snaze o zkrácení nebo kosmetickou úpravu (viz str. 18, 19, 20...).

Výše uvedenou zmínkou se dostáváme k obsahu předložené bakalářské práce. Jejím tématem jsou děti s dětskou mozkovou obrnou a jejich vliv na rodinu. Toto téma v celé své šíři pochopitelně výrazně překračuje možnosti, které nabízí formát bakalářské práce, a proto je stěžejní vymezení konkrétního cíle, případně více cílů. Zde se však projevuje výrazná slabina práce. V úvodu je specifikace cíle velmi vágní a v podstatě nic neříkající. Navíc dále v textu najdeme ještě další tři místa, kde se autorka snaží cíl definovat, bohužel pokaždé v poněkud posunutém významu. S touto nesystematičností a neuspořádaností pak také naprosto koresponduje vlastní obsah sdělení, který práce přináší a který je v jednotlivých kapitolách značně nevyvážený a celkově velmi povrchní. To platí i pro praktickou část práce. V ní je pro ilustraci teoretických výstupů vhodně zvolena kazuistika jednoho konkrétního případu rodiny s dítětem postiženým dětskou mozkovou obrnou. Bohužel vypracovaná kazuistika není kompletní. Navíc výběr rodiny je s ohledem na dokreslení problematiky krajně nevhodný, neboť matka je speciální pedagožka. Samotný rozhovor je svým rozsahem pro daný účel zcela nedostatečný a pokládané otázky nejdou k meritu věci. Zásadní chybou je také naprosté opomíjení otce, což však v kontextu celé práce nemůže překvapit, když například dopadům narození dítěte s postižením na psychiku otce jsou v teoretické části věnovány čtyři (!) řádky. Tyto nedostatky jsou pro celkové vyznění práce rozhodující a v žádném případě je nelze obhajovat nedostatkem prostoru. Ten by se dal snadno získat redukcí nebo vypuštěním některých pasáží, jako jsou například kapitoly 2. (Historie) a 7. (Speciální ZŠ a MŠ Litomyšl).

V závěru práce pak autorka místo reflexe cílů a shrnutí výstupů pouze opakuje obecné proklamace. Celá práce tak neobsahuje jediný náznak analytické práce či kritického myšlení a je jen souborem z větší části opsaných informací.

Na závěr tohoto oponentského posudku je třeba uvést, že navzdory výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že autorku problematika osob s dětskou mozkovou obrnou zaujala a že při zpracování tématu načerpala řadu pro sebe nových informací. Avšak k naplnění neskromného implicitního záměru zprostředkovat problematiku laikům schází ještě mnohé. Proto nelze v tuto chvíli neodcitovat autorčina vlastní slova ze závěru: *„Každý, kdo chce dětem s DMO smysluplně pomáhat, by měl mít co nejširší znalosti týkající se všech jejich potřeb a problémů.“* A dodejme, že také co nejhlubší!

Pokud tedy nyní shrneme výše zmíněná dílčí hodnocení, můžeme konstatovat, že se autorce podařilo naplnit nároky kladené na tento typ práce, byť s celou řadou výhrad. Vzhledem k tomu doporučuji předloženou bakalářskou práci k obhajobě.

V Českých Budějovicích dne 29. srpna 2006

Mgr. Zdeněk Toušek